

***Книга відкривається -
пригода починається***

бібліографічний покажчик
до 65-річчя від дня народження
Галини Вдовиченко

«Книга відкривається – пригода починається» : бібліографічний покажчик до 65-річчя від дня народження Галини Вдовиченко / КЗ ЛОР «Львівська обласна бібліотека для дітей» ; метод. супровід Г. Конопки ; автори розробок ігор і вправ: В. Шевченко, Г. Конопка ; бібліогр. і верстка О. Сачинської ; відп. за випуск О. Конасова. – Львів, 2024. – 32 с.

Пропонуємо бібліографічний покажчик **«Книга відкривається – пригода починається»** з нагоди 65-річного ювілею сучасної української письменниці Галини Вдовиченко.

Видання містить матеріал з найбільш відомих інтерв'ю письменниці останніх років, в яких вона ділиться про сенс творчості у час війни і не тільки.

У посібнику подано методичні рекомендації щодо організації ігор за книгами Галини Вдовиченко з досвіду роботи бібліотекарів КЗ ЛОР «Львівська обласна бібліотека для дітей», розробки вправ, які для зручності відкриваються за QR-кодом.

Наприкінці посібника – книги письменниці та список використаних джерел.

Видання призначене для бібліотекарів, керівників дитячого читання, вчителів.

Методичний супровід підготувала: Галина Конопка
Автори розробок ігор і вправ: Валентина Шевченко, Галина Конопка
Бібліографія і верстка: Ольга Сачинська
Відповідальна за випуск: Ольга Конасова

Прем'єрою 2024 року у «Видавництві Старого Лева» стала книга «36 і 6 собак» відомої сучасної української письменниці Галини Вдовиченко. Це нова історія з книжкової серії «36 і 6 котів», де четвірка домашніх собак загубилася у великому місті. На них чекають небезпечні випробування і пригоди. Лабрадору, біглю і двом французьким бульдожкам

доведеться не тільки зіткнутися з недоброзичливцями, а й зустріти на своєму шляху справжніх друзів. Серед них будуть і собаки, і коти, і люди. А ще це історія про справедливий вибір у житті, пошук правильних рішень.

Як зазначає авторка: «Написала «36 і 6 собак», бо обіцяла дітям. Та й сама хотіла цього – писати, думати про героїв і сюжет, про те, скажімо, як це – бути занадто добрим і слухняним. Сподіваюсь, читачам буде не лише цікаво спостерігати за подіями, впізнавати серед героїв давніх знайомих, усміхатися читаючи, але й замислюватися над деякими важливими речами. Саме час подякувати тим, хто нетерпляче чекав і нагадував, хто був поруч у цій справі, робив усе для того, щоб намір вдалося реалізувати. Найважливішими, найефективнішими рушіями роботи були і є наші діти. «Ви ж можете», як сказала одна дівчинка. От ми і працюємо в усіх напрямках, бо діти нам нагадують: ви ж можете. Ще й тому було важливо довести цю справу до виходу книжки».

21 червня 2024 року, колишня «високозамківка», журналістка і письменниця, членкиня PEN Ukraine Галина Вдовиченко святкує своє 65-річчя.

З її біографії відомо, що у дитинстві вона багато «мандрувала», часто переїжджала разом з родиною. Навчалась у школах Івано-Франківська, Надвірної, Рави-Руської, Москви. Постійно була у бабусі з дідом у містечку Отинія Коломийського району Івано-Франківської області, на батьківщині батька.

Закінчила філологічний факультет Львівського національного університету ім. Івана Франка. Сьогодні живе на дві країни: Україна і Німеччина. Має доньку та сина, а також онуків. А нещодавно відкрила для себе цікаве захоплення – створення колажів, а колись було оригінальне хобі–колекціонування рукавичок.

На літературній ниві пані Галина давно заявила про себе, як «доросла» письменниця, проте у її доробку чільне місце належить казкам. Мова у творах цієї авторки своєрідна, впізнавана і ритмічна, читається й легко, й швидко. Але це не означає, що в неї все просто за змістом і задумом. На вигляд – дуже людяне, від цього – не менше пронизливе.

Літературний дебют письменниці відбувся у 2008 році, коли світ побачив роман **«Пів яблука»**. Весь перший тираж твору був проданий всього за місяць, що зробило його лідером продажів, а журнал «Кореспондент» поставив роман на друге місце в рейтингу кращих книг 2009 року. В основу сюжету покладено історію чотирьох подруг, мешканок Львова – Галини, Ірини, Магди і Луїзи. Одного дня в їхньому житті з'являється старовинне дерев'яне яблуко, що зберігає в собі давній секрет, який допоможе кожній з них виконати найзаповітніші бажання.

Другий прозовий твір Вдовиченко – роман **«Замок Гербуртів»** – переміг на престижному літературному конкурсі «Коронація слова – 2009», а згодом вийшов у світ під назвою «Тамдевін». Бажаючи відпочити від міської суєти, художниця Анна приїжджає в мальовничі Карпати і зупиняється недалеко від старовинного

замку з таємничою історією. Незабаром дівчина знайомиться з приємним молодим чоловіком, після чого її життя стрімким чином перетворюється – стрункий чоловік з оксамитовим поглядом змінює все.

Книга **«Мариупольський процес»**, що вийшла в 2015 році, перемогла в номінації «Гранд роман» конкурсу «Коронація слова». У цьому творі придумана авторкою історія кохання розгортається на тлі гострої політичної теми війни, що торкнулася східної частини України. Головні герої книги Роман і Ольга зустрілися в не найкращий час. Він – український солдат потрапив у полон, вона –

сепаратистка. Але незважаючи на біль, кров і ненависть, ці двоє молодих людей тягнуться один до одного, долаючи будь-які перешкоди силою своїх почуттів.

Ім'я Галини Вдовиченко, як авторки, відоме і популярне у дитячій літературі. У 2011 році побачила світ книга **«Мишкові миші»**, яка посіла перше місце у номінації «Оригінально оформлене та проілюстроване видання» на Міжнародному дитячому фестивалі у Львові, друге – у номінації «Світ дитинства», третє – у номінації «Мистецтво друку» національного конкурсу «Найкраща книга України» та отримала відзнаку «Книжкового Левеня».

У 2012 казкова повість **«Ліга непарних шкарпеток»** здобула першу премію у номінації «прозові твори для дітей» у Всеукраїнському конкурсі романів, п'єс та кіносценаріїв «Коронація слова» та потрапила до п'ятірки фіналістів конкурсу «Дитяча Книга року ВВС – 2013».

У 2015 році була презентована перша книга серії «36 і 6 котів», яка збирає нагороди і розширює коло поціновувачів ось уже багато років.

У 2017 році Галина Вдовиченко отримала відзнаку **«Золотий письменник України»**. У відгуках про її книги сучасні читачі відзначають, що вони наповнені теплотою і залишають після себе світлі радісні відчуття.

У 2023 році побачила світ казка **«Метелики перетворюються»**. Ця книга розповідає про цінні уроки життя через пригоди метеликів, які не лише символізують красу та легкість, але й вміють перетворюватися на турботу, захист, пам'ять, любов і надію. Видання потрапило до «Топ Барабуки: довгий список найкращих дитячих і підліткових видань 2023 року» і здобуло перемогу у номінації «книжка-картинка року».

Багато творчих задумів у письменниці вже зреалізовано, а скільки ще вирує...

Відкрита до спілкування і відверта у своїх роздумах, авторка зачаровує аудиторію. Тому пропонуємо організувати імпровізовану зустріч з Галиною Вдовиченко (онлайн чи офлайн), бо ж вона завжди радо відгукується на такі події у бібліотеках, школах й інших майданчиках, і запитати:

Як так сталося, що «доросла» письменниця, яка пише про життя, кохання, війну, раптом почала писати казки, які обожають не лише діти, а й дорослі?

Діти перетягли мене на свою територію. Вони багато читають і просять ще, я не встигаю за ними. Добре, що попри все, українські письменники зараз активно пишуть для дітей, зокрема, й «дорослі» письменники. Ми розуміємо, чому ми це робимо і для чого. Книжки для дітей і зустрічі з маленькими читачами – це важлива складова мого життя. Але це далеко не все. Важливо не обмежувати себе рамками, але головне – можливість працювати, внутрішнє налаштування на роботу, психологічна рівновага. А зараз з цим важко (бо війна), більшість часу – це увага до новин та інша робота, не писання казок.

Як народжуються ідеї для нової казки?

Ідеї народжуються в інший час, в іншому режимі. Як

наче клацає вмикач, блимає ідея, і я розумію: це – воно. Зроби це.

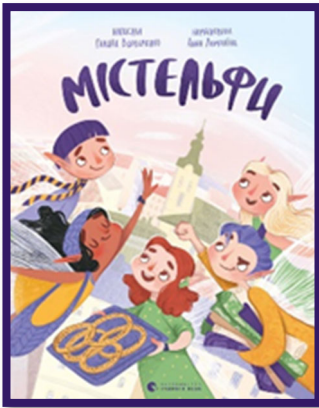
До прикладу, книга-перевертайка **«Засинай. Прокідайся»** (2016) з'явилася після того, як

вигадала історію перед сном своєму маленькому онукові на той час, який не хотів лягати спати. Просто звернула увагу на іграшкову модель машинки, що стояла на полиці і мимохідь вигадала історію про цю сонну машинку. Так народилась частина «Засинай». А потім подумала, що треба й бадьорі історії. Перевертаємо, а там «Прокидайся»: як прокидаються машинки і як дівчинка виходить із сонної квітки.

Книга **«Сова, яка хотіла стати жайворонком»** (2018) має не менш цікаву історію написання. Фраза «Хотіла б і я бути жайворонком», яка пролунала у телефонній розмові з товаришкою, стала поштовхом до початку історії про Сову. Так виникла ідея: «Живе собі така сова, яка не знає, що відбувається зранку, але добре знає як ліс виглядає вночі, і хоче спробувати побути жайворонком». (У 2018 році ця книга здобула перемогу в номінації «Ілюстрована книжка року» в «Топ БараБуки», згодом видання потрапило до міжнародного каталогу «Білі круки 2019»).

Історія про непарні шкарпетки - **«Ліга непарних шкарпеток»** - виникла в одну хвилину. З підслуханої розмови жінок, які говорили між собою і дивувалися, як кладеш до пральні пару шкарпеток, а потім одна зникає. Так і визначились, якщо маленькі люди – малюки, то маленькі шкарпетки – шкарпуки, якщо жінки – пані, то шкарпетки – шкарпані, хлопці – шкарпетони, стара – шкарпа. Вони ходять в гори Шкарпати і в них є не Шацькі, а Шкарпацькі озера.

«Містельфи» (2020) – ще одна з книг, написана після прогулянки у рідному місті Львові. Будинок радіо, що по вулиці Князя Романа, має багато різних оздоблень, на які ж самі львів'яни мало звертають увагу. Ідея: «А на горі є вежка, в якій живе дівчинка – містельфійка Дафна і плете на дротиках речі зі старого викинутого одягу». Далі виникла історія протистояння міських ельфів, що живуть у вежках на львівських дахах, і щурів-мутантів з підземної річки Полтви. Книжка містить невеличкі вкраплення знань про архітектуру. Дитина, прочитавши «Містельфів», знатиме, що таке «фронтон», «барельєф», ще й батькам пояснить, якщо вони не знають. А назва закодована: місто+ельфи, утворюється «Містельфи» (до речі, у 2020 році донька Галини Вдовиченко – Олена відкрила інтернет-книгарню під тією ж назвою).

Сподіваюсь ця книга буде популярною як серія «36,6 котів», якою захоплюється дуже багато дітей України і не тільки.

А щодо інших пропозицій, якими сиплють діти, я їм їх повертаю. Кажу: ваші ідеї – вам і реалізовувати. Пишіть самі, ілюструйте свої історії, створюйте саморобні книжки власного авторства!

А як щодо екранізації ваших творів?

У 2021 році на студії анімації «Червоний собака» розпочато роботу над мультсеріалом за книжкою **«Чорна-чорна курка»** (2018). З режисеркою Наталкою Гайдою і звукорежисером ми навіть їздили в село на українсько-польському прикордонні, де я колись вигадувала й писа-

ла цю книжку. Наталці треба було там все побачити і записати звуки села. Ми косили, ходили по воду до криниці і до джерела, записували пташок о п'ятій ранку і перше доїння корови, яку заледве знайшли у селі, де раніше корови були у кожному дворі.

«36 і 6 котів». У чому її успіх?

Для мене «**36 і 6 котів**» – це книжка про перемогу над обставинами, про взаємопідтримку і силу вдячності. А діти, після кількох місяців як вона вийшла, визначили її як «найсмійнішу книжку року», і я цього радію. Вона стала улюбленою багатьма завдяки самим же читачам. І саме завдяки їм я написала наступні книжки про цих героїв (видано всього чотирьох історій). Самій стало цікаво, що з ними може відбуватися далі. Книги цієї серії перекладені на латвійську, китайську, білоруською, перську та литовську.

У 2021 році в Ризі оголосили результати голосування національного книжкового «Журі для дітей, молоді і батьків» у межах національної Програми сприяння читанню, яку в Литві вже багато років реалізують за допомогою Латвійської національної бібліотеки. Переможницею в номінації 9+ стала книжка «36 і 6 котів», переклад якої латвійською здійснив Маріанс Ріжийс. Цікаво, що 1-ше місце «котам» присудили понад 800 дітей Латвії, які не тільки виставили відповідні бали, а й написали про книжку свої відгуки.

«36 і 6 котів» і шрифт Брайля. Кому належить ця ідея і скільки вже книжок для незрячих дітей було видано?

Це дуже важливий напрямок – адаптація книжок шрифтом Брайля. Майже усі мої книжки для дітей існують ще й у крапковому шрифті для тих, хто читає кінчиками пальців. Не менше як десять книжок. Діти, які не бачать, мають можливість майже одночасно з іншими дітьми отримати нові книжки, а не чекати на них роками. Колись мені запропонувала співпрацю невтомна Оксана Потимко, керівниця Ресурсного центру Львівської Політехніки. Я одразу погодилась, відтоді охоче віддаю їм тексти для друку Брайлем.

А деякі книжки стали особливими мультипроєктами. Скажімо унікальний інклюзивний проєкт **«Ліга непарних шкарпеток»**. Це одночасно книжка звичайним шрифтом і шрифтом Брайля, і запис аудіоп'єси, в якій ролі

озвучили тридцять незрячих дітей з різних куточків України. Це було 2021 року, коли ще можна було реалізувати цей неймовірний задум, і привезти дітей звідусіль. Проєкт відбувся за участю професіоналів – актора і співака Славка Нудика, автора пісень Олександра Шевченка, аранжувальника Юрія Саєнка, звукооператора Володимира Сватенка. Я спеціально адаптувала текст своєї книжки, розписавши ролі для всіх акторів, вигадавши нових героїв. Мені теж запропонували взяти участь, і я вибрала собі роль Старої Вовняної Шкарпи. Неймовірний досвід. Море емоцій!

Минулого року (2023) на студії звукозапису цього Ресурсного центру мої казки на листівках, проілюстровані маріупольською художницею Анастасією Пономарьовою, перетворилися на аудіокнижку – «Казки-2022». Вона у вільному доступі в Інтернеті. І одночасно центр видав цю книжку в універсальному дизайні: шрифтом Брайля, звичайним шрифтом для зрячих плюс озвучена версія з QR-кодом на обкладинці.

Кілька слів про проєкт терапевтичних історій «Казки на листівках 22».

Писала казки весною 2022 і одразу ж їх викладала у себе на сторінці у фейсбуці, а згодом прочитала кілька з них в ефірі акції #ЖивіЧитання на сторінці БараБуки.

Ці казки – це те, що психологічно було потрібно у цей час, насамперед, мені. А те, що воно потрібне ще комусь, відчула уже згодом. Річ у тім, що все, що я писала до кінця лютого, лягло в довгу шухляду, бо перестало мене цікавити, хоча було цікавим ще три місяці тому. Початок війни закинув мене, як і інших, у певний творчий ступор. Щось писати не могла взагалі. Хіба свою підтримку вимогам-проханням до Заходу «Закрийте нам небо» та іншим важливим речам. І коли занурилася в цю тему й почала розуміти, чому цього не зроблять, то раптом мені почала складатися казка про те, як діти, які не знають, що це нереально і неможливо, силою уяви закривають небо. Казка «Хмарний пазл» вийшла короткою, бо зараз час лаконічних текстів, і я виставила її у фейсбуці. А за два дні хтось з моїх фейсбучних

приятелів затегав моє ім'я до сторінки художниці Анастасії Пономарьової. Це художниця, якій вдалося виїхати разом з дитиною з Маріуполя і яка спинилася у Дрогобичі. Вона геть не мала засобів до малювання, то клаптиками жовтуватого паперу поділилася з нею котрась дитина. І Настя на тих клаптиках почала малювати те, що хотілося вималювати. Й ось ця третя жінка звела нас до купи, сказавши, що художниця шукає авторку, яка писала б лікувальні терапевтичні казки. Я ніколи не розглядала ці тексти під таким кутом зору, але з Настею ми списалися. Виявилося, що художниця мене заочно знає, бо свого часу була серед організаторів проєкту в Маріуполі на тему дитячого читання, який стартував з моєї книжки «36 і 6 котів». Я подивилася Настині малюнки і робота закипіла. Бо це, власне, те, що я дуже люблю: коли текст і картинка пов'язані радше внутрішньо, аніж буквально. І це те, що потрібно: робити на власному місці якнайкраще те, що вмієш.

Кому належить ідея перекласти «Казки-22 і казки на листівках» латвійською, щоб ще й у такий спосіб розповісти тамтешнім людям, які емоції переживаємо зараз в Україні?

Перекладач Маріанс Ріжийс уже за кілька днів, як мій «Хмарний пазл» з'явився на фейсбуці, написав мені, що не тільки переклав його латвійською, а й прочитав на церемонії нагородження найкращих книжок у Латвії. Він бачив, як зреагували на цей текст люди і попросив мене: «Пишіть». Та я й сама у цей час відчула, що хочу писати саме такі тексти. До інакших просто душа не лежала...

Якось в інтерв'ю на запитання: «Ким з літературних персонажів ви могли б бути?», ви відповіли – «Пеппі Довганпанчоха». І через багато років ви стала номінанткою (2023) на премію видатної дитячої письменниці Астрід Ліндгрен, яку ми з дитинства знаємо власне за її «Пеппі Довгоюпанчохою». Що для вас таке визнання – ця номінація?

Це подарунок долі авансом. На міжнародну шведську премію ALMA – Astrid Lindgren Memorial Awards – номінують авторів і організації з різних країн світу.

Бути номінованим – це вже велика радість. Особливо, коли премія носить ім'я улюбленої в дитинстві письменниці.

2023 року Україну на ALMA представляли троє авторів, окрім мене – ще двоє чудових письменників – Іван Андрусяк і Сашко Дерманський, а також Книжковий Арсенал, як популяризатор книжок і читання. Загалом список склав 245 кандидатів із 68 країн світу! Для мене це як дитяча мрія, яку навіть не наважувалася сформулювати. І вона вже реалізувалася, незалежно від результату.

Попри те, що більшість часу ви проводите у Німеччині, чи не полишаєте волонтерської діяльності?

Я не волонтерка, я допомагаю волонтерам. Від 2014 року. І не лише волонтерам. Дуже багато хто потребує підтримки, окремі люди і спільноти – сім'ї, діти, тварини. Допомагаю донатами, своїм часом, речами.

І дуже радію, коли нам вдається акумулювати зусилля і зробити щось справді корисне, коли дізнаюсь про результат і розумію, як багато ми можемо, коли об'єднуємо зусилля.

Хіба те, що я роблю для бібліотек, є волонтерством. Одного разу ми прийшли з чоловіком в німецьку міську бібліотеку Ідштайна. І я запитала, які є книжки українською. Жодної! А українська громада у місті і околицях є. Якщо це ніхто ще не зробив – зроби сама. Почни. Знайшлися люди, які підтримали цю ідею. Один з них – генеральний консул України у Франкфурті – Вадим Костюк. Він поділився книжками, які українські видавці залишають консульству після закінчення роботи на Франкфуртському книжковому ярмарку. Я збрала свої книжки, які мала з собою. І це був перший внесок – ми відкрили український відділ у бібліотеці. Потім я знову привезла зі Львова свої книжки, книжки колег і книжки, якими поділилися авторки Олена Лотоцька, Віталія Савченко, Леся Кічура. Тоді ще отримала поштою пакунок видань від «Видавництва Старого Лева».

А згодом активістки з української громади сусіднього містечка теж захотіли відкрити український відділ у місцевій бібліотеці. Я вже сказала, що допоможу їм. Тепер не треба ламати голову над питанням, де взяти за кордоном книжки українською. Їх можна замовити у видавців і за кілька днів отримати поштою чи перевізниками.

Що для вас, як для автора, зараз найважливіше?

І як для автора, і як для людини – щоб ми здолали те зло. Хоча в цьому я й не сумніваюся. Але щоб здолали якнайшвидше і щоб цивілізований світ нам допоміг вистояти.

Я не маю практики перечитувати свої книги. Хіба, коли готується їхнє перевидання. А тут взяла свій «Маріупольський процес», який почала писати наприкінці літа 2014-го та писала пів року, і сама здивувалася. Бо один з моїх героїв збирає докази присутності саме Росії в тих військових подіях, і ці докази – то були справді реальні факти. І то ниточки, які мали би привести до маріупольського процесу – суду над злочинною Росією. Але тоді я не знала, що її злочинна діяльність матиме таке жахливе продовження... Розумію, що це кінцевий етап, який мусимо пройти. Без цього етапу, який зараз переживаємо, і маріупольський процес буде незакінченим, і протистояння Росії та України не завершиться. Нічого вже не можна перекладати на плечі дітей і внуків. Усі крапки над «і» за всі віки, нарешті, будуть розставлені саме сьогодні. Після нашої перемоги Україна врешті стане такою, як і має бути.

Галина Вдовиченко є доброю приятелькою нашої бібліотеки. Вона неодноразово відгукувалася на зустрічі з користувачами, брала участь у спільних проєктах. У 2015 році в рамках проєкту «Бібліотека Малого Лева» побувала з презентацією книги «36 і 6 котів» у багатьох бібліотеках Львівщини. У 2019 році стала володаркою почесної медалі-відзнаки «**Великий друг маленьких читачів**», яку започаткувала КЗ ЛОР «Львівська обласна бібліотека для дітей». Ця нагорода вручається за рішенням дитячого журі громадянам, які зробили вагомий внесок у розвиток дитячої книжки і дитячого читання.

20 березня 2024 року Леотека вітала у своїх стінах письменницю, книги якої цьогоріч були обрані для читання під час акції «Березень. Читають усі!». В цей день для малечі у нас читала... сама Галина Вдовиченко! А яка зустріч із нею без імпровізації? Авторка запропонувала перевтілитись у героїню книги «36 і 6 котів». Лунало багато запитань, народжувались нові ідеї, виголошувались потаємні мрії і щирі побажання. Діти бажали улюбленій письменниці натхнення і творчих задумів для нових книг. Вона ж – у відповідь: «Нехай поруч у вашому житті буде багато добрих книг, бібліотек і книгарень!»

А ми, бібліотекарі, чекаємо нових зустрічей та історій від Галини Вдовиченко!

Пропонуємо комплекс розробок за книгами відомої письменниці з досвіду роботи бібліотекарів КЗ ЛОР «Львівська обласна бібліотека для дітей», які розраховані для дітей молодшого шкільного віку.

Спочатку нам потрібно познайомитись з усіма вусато-хвостатими героями нашої гри. Кожний герой неповторний, кожний – особистість. А для цього, сподіваємось, ви усі прочитали книги Галини Вдовиченко та знайомі з її творчістю.

1. Гра «Аукціон 36 і 6 котів»

Ви напевно знаєте, що у перекладі з німецької слово «аукціон» означає «зростання», тобто за найбільшу кількість грошей продається та чи інша річ. У нашому випадку треба назвати найбільшу кількість хвостатих героїв Галини Вдовиченко, що одного дощового вечора оселилися в помешканні пані Крепової. Переможцем стане той, хто матиме останнє слово. А котів було 36 і 6 – саме стільки, не більше й не менше. Для підказок можна використати чудові ілюстрації з книги.

«Підвальні коти»

Чому підвальні? Бо народилися у підвалі багатоповерхового будинку.

Голота, Бубуляк, Джеб і Хук, Кутузов, Баронеса

«Хавчики»

Справжні ненажери. Понад усе люблять попоїсти. Хай там що – головне, аби було що пожувати.

Хавчик, Сордель, Ля Сосис, Шкур'як, Ковбасюк, Шпондермен

«Жоржинки»

Це Бубуляк так назвав вісімку дівчат– кішечок, а воно й причепилося. Жоржинки та й жоржинки.

Іветта, Лізетта, Мюзетта, Жанетта, Жоржетта, Кла-ретта, Марієтта, Колетта.

«Кольорові»

Чого у них такі імена. Бо – то

Сірий, Білий-Альбінос, Рудий, Коментатор-Чорний кіт.

«Танцюристи»

Ніхто, окрім них, так хвацько не вправляється зі своїми лапами, хвостами та вухами.

Брейкер, Степко, Хвостуля, Вертун, Пушинка, Робокон.

«Коти з сусідньої брами»

Чистюх, Бровчик, Мурчик, Сплюх, Беркиць, Нявчик.

«Малюки»: Клаповух, безжурний кіт Гарольд-Перший, безжурний кіт Гарольд-Другий, Яків, Круть, Жабка-Сиволапка.

Ну ось така Котомурія, Котонявія, але не Котосплюхія. Це – Котовариство.

2. Гра «Котовариство»

Умова: замість крапочок впишіть потрібні літери і прочитайте «котячі ребуси». На окремих картках підготуйте такі завдання, де у словах серед відомих букв зазначені тільки три, які у слові складають значення «кіт». До прикладу подано 5 слів, але ви можете збільшити перелік карток і закодованих значень. У дужках подано відповідь.

... к . і т
смачний пиріг (бісквіт)

к . і . . т

постійний відвідувач, покупець, замовник (клієнт)

к . і т . .

для птаха дім (клітка)

к . і т

невеликий звір, що живе під землею (кріт)

к . і т . .

частина рослини, яка складається переважно з
пелюсток (квітка)

Оформити гру можна у вигляді мультимедійної презентації як на фото:

3. Гра за книгою Галини Вдовиченко «Мишкові Миші»

Умова. А зараз розгадайте загадку-метаграму та перетворіть кішку на мишку.

Кішка

Кашка

Шашка

Шишка

Мишка

І це не просто мишка, а веселі Мишкові Миші.

Давайте згадаємо, як їх звати (ці факти можна обіграти цікавими запитаннями, зображеннями, предметами).

1. Мишкова домашня Миша;
2. Джойстик, комп'ютерна Мишка;
3. Баська, лабораторна мишка;
4. Гібсон, смітниковий Щур;
5. Глаша, гламурна миша;
6. Лилик, він же Кажан;
7. Олько-Камуфляж, польова миша.

4. Гра «Чиї речі?»

Миші – це нишпорки, вони нишпорять усюди, обстежують свою територію, знаходять різні речі. Ці речі ми заховали у шкарпетки. Але спочатку згадаємо класифікацію шкарпеток, вона стосується усіх – і парних, і непарних (згадаймо факти з книги «Ліга непарних шкарпеток»).

Старі, досвідчені та грубі, виплетені з овечої вовни, називаються **шкарпами**.

Колишні офісні працівники та спортсмени – це **шкарпетони**.

Шкарпетки для жінок – **шкарпані**.

Різний кумедний шкарпетковий дріб'язок з дитячими малюнками – це **шкарпуки**.

Умова гри. На столі розкладено предмети, речі, з якими взаємодіяли герої у книзі Галини Вдовиченко «Мишкові Миші». Вгадайте кому належать ці речі?

- Недогризки яблук із зернятками? (дуже любить Мишкова Миша)
- Навушники (Джойстику)
- Мішечок з зерном (приніс Олько Камуфляж)
- Золотиста мобілка та чохол, розшитий паєтками (загубила Гламурна Глаша)
- Олов'яний солдатик (подарувала Мишкові домашня Миша).

«Книга відкривається – пригода починається»
вікторина за книгою Галини Вдовиченко «36 і 6 котів рятувальників» (ще одна пригода зі серії бестселерів)

1. Хто веде свій кулінарний блог і танцює танго?

Пані Крепова

Стас

Баронеса

Бабуся Ляля

2. Хто з котів-рятувальників вирушив на перший виклик?

Підвальні коти

Кольорові коти

Хавчики

Жоржинки

3. Що бере завжди з собою на виклик Баронеса?

Тривожну валізку

Темні окуляри

Смартфон
Журнал викликів

4. Хто з котів знається "на всьому італійському так само добре, як їхня колишня господиня"?

Лізетта і Мюзетта
Ля Сосис і Сордель
Бубуляк і Кутузов
Хук і Джеб

5. На які курси записалася вся котяча братія і сестрія?

"Дискусія – не сварка"
"Порятунок панамки"
"Скажене кошеня"
"Погідна осінь"

6. У кого "мордочка, як у грабіжника, і лапки наче в захисних рукавичках"?

Єнот Єнотейко
Коментатор-Чорний кіт
Робокоп
Шпондермен

7. Що було у валізі під мостом?

Піротехнічна забавка
Собачий корм
Бронзовий кіт
Паста з сиром

8. Яка гра визначала: хто з котів-танцюристів йде першим на завдання?

"Чу-ва-чі"
"Лото"
"Лічилка"
"Зіпсований телефон"

9. Що втратив Коментатор під час останнього виклику?

Голос

Смак

Нюх

Слух

10. Яку коронну страву французької кухні обожнює Ля Сосис?

Молочне желе

Паста з сиром

Печеня з овочами

Картопляне пюре

11. На якій вулиці знайшли скульптуру Замріяного кота?

Залісна

Підлісна

Няв-Гав

Бланманже

12. Хто з людей супроводжує котів-рятувальників?

Стас

Гугура

Пані Крепова

Коментатор

Вікторина відкривається за
покликанням:
[https://learningapps.org/watch?
v=p96upr6qj21](https://learningapps.org/watch?v=p96upr6qj21)
або за QR-кодом

Кросворд «Собача історія»

Завдання: в кросворді заховані факти, які стосуються героїв-собак. Усі відповіді знайдете у книзі Галини Вдовиченко «36 і 6 собак».

По вертикалі: питання і відповіді

1. Хто з друзів є професійним дегустатором? **Майка**

2. До якої породи собак належить Прима і Барселона? **Бульдог**

3. Пес-трюкач, голкіпер і футболіст: хто це? (кличка) **Карат**

6. «Одноока консультантка або фахівчиня з колсалтингу»: про кого мова? **Прима**

10. Хто з мешканців «котячо-собачого будинку» належить до помісі англійського бульдога і дворняжки? **Черчиль**

14. Який одяг носять Прима і Барселона взимку? **Комбінезон**

По горизонталі: питання і відповіді

4. Воротар футбольного клубу «Бутси і Пси». **Жукейро**

5. Дизайнерка новорічної ялинки. **Барселона**

7. До якої породи собак належить Карат? **Лабрадор**

8. В якій породі собак надзвичайно розвинений нюх? **Бігль**

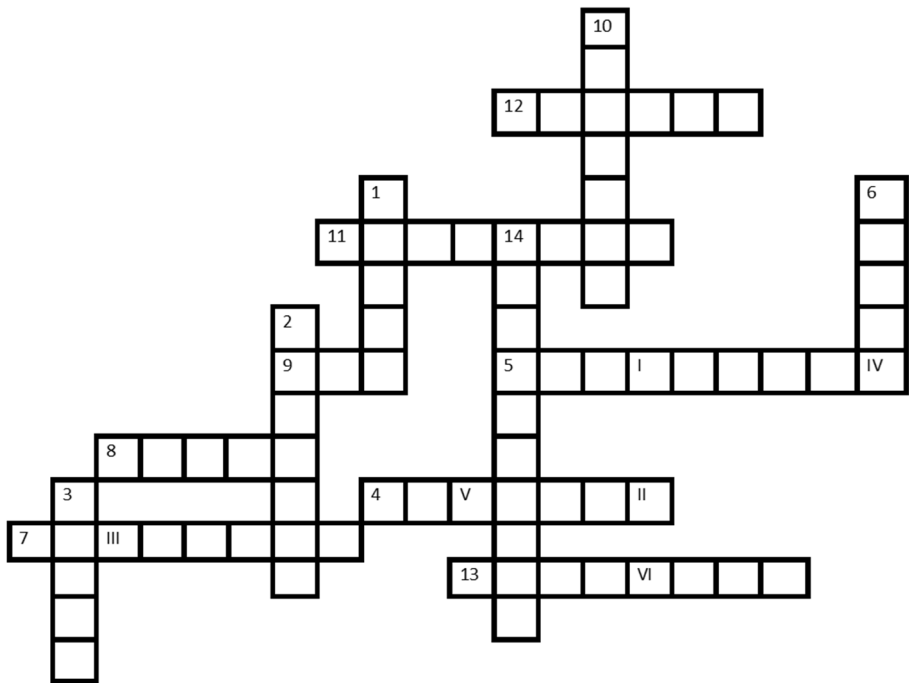
9. Кличка «рудої псиці з довгими дредами попід вухами, запалими щоками і боками». **Уна**

11. Чорний Джек – модератор і коментатор. А ще хто?
Базікало

12. Хто серед псів з пустища належить до породистих?
Цирцея

13. Назва салону краси для собак і котів. **Жоржинки**

Ключове слово-рішення: **Собаки**

Кросворд відкривається за покликанням: <https://learningapps.org/watch?v=pw341t84a24> або за QR-кодом

«Про що запитати Галину Вдовиченко» або «Про особисте – письменницьке»?

Бліц-запитання (за матеріалом інтерв'ю у рубриці #PEN_TEN).

Аудиторія: діти – старшокласники.

1. Чи може письменник у наш час лише писати книжки, не висловлюючи свою позицію з актуальних питань і не долучаючись до соціальних і правозахисних проєктів?
2. Як виглядає ваш творчий процес – ви працюєте у визначені години чи коли приходить натхнення?
3. Що найбільше вас захоплює в роботі письменника?
4. Чого в літературі має бути більше – правди чи вигадки?
5. Як на вашу творчість впливає місце вашого народження? Чи є таке поняття, як «письменницька ідентифікація»?
6. Як знайти слова, щоб промовляти у своїх текстах до українців у різних куточках країни?
7. Чому ви навчилися, пишучи книжки?

8. Ким ви були б, якби не були письменницею?
9. Три книги, які вас сформували, мали на вас найбільший вплив.
10. Три книги, які ви прочитали останнім часом і хотіли б обов'язково порадити іншим?

Книги Галини Вдовиченко

- Вдовиченко, Галина. 36 і 6 котів: вусато–хвостата історія для дітей / Г. Вдовиченко ; мал. Н. Гайда. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2015. – 135 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. 36 і 6 котів–детективів / Г. Вдовиченко ; мал. Н. Гайда. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2017. – 142 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. 36 і 6 котів–компаньйонів / Г. Вдовиченко ; мал. Н. Гайда. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2019. – 158 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. 36 і 6 котів–рятувальників / Г. Вдовиченко ; намал. Н. Гайда. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. – 162 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. 36 і 6 собак / Г. Вдовиченко ; намал. Н. Гайда. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2024. – 166 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. Бора / Г. Вдовиченко ; худож.-іл. М. Долгополова. – Харків : Клуб Сімейного дозвілля, 2011. – 238 с. : іл.

- Вдовиченко, Галина. Життя іграшкових овечок / Г. Вдовиченко ; намал. О. Шатохін. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2022. – 107 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. Інші пів яблука : роман / Г. Вдовиченко. – Харків : Клуб сімейного дозвілля , 2013 . – 252 с.
- Вдовиченко, Галина. Котохатка / Г. Вдовиченко ; худож. Н. Гайда. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2019. – 35 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. Купальниця : роман / Г. Вдовиченко. – Харків : Клуб Сімейного дозвілля, 2012. – 237 с.
- Вдовиченко, Галина. Ліга непарних шкарпеток / Г. Вдовиченко ; намал. А. Джанікян. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2020. – 55 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. Маріупольський процес : роман / Г. Вдовиченко. – Харків : Клуб сімейного дозвілля, 2015. – 283 с.
- Вдовиченко, Галина. Метелики перетворюються / Г. Вдовиченко ; іл. С. Рунова. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2023. – 31 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. Мишкові миші : повість / Г. Вдовиченко ; худ. А. Сарвіра. – Київ : Грані-Т, 2011. – 63 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. Мишкові миші : з продовженням / Г. Вдовиченко ; худ. І. Черняк. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2017. – 146 с. : іл.

- Вдовиченко, Галина. Містельфи / Г. Вдовиченко ; намал. А. Ломакіна. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2020. – 142 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. Найважливіше – наприкінці : роман / Г. Вдовиченко. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2019. – 333 с.
- Вдовиченко, Галина. Ось відкрита долоня : збірка / Г. Вдовиченко ; обкл. й худож. Т. Гущина. – Харків : Клуб Сімейного Дозвілля, 2016. – 205 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. Пів яблука : роман / Г. Вдовиченко. – Київ : Нора-Друк, 2008. – 240 с.
- Вдовиченко, Галина. Прокидайся: ранкові історії для маленьких ; Засинай: вечірні історії для маленьких / Г. Вдовиченко ; мал. В. Борігард. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2016. – 29 с. : іл. – Книга-перекрутка.
- Вдовиченко, Галина. Сова, яка хотіла стати жайворонком / Г. Вдовиченко ; худож. Х. Лукашук. – Чернівці : Чорні вівці, 2017. – 45 с. : іл.
- Вдовиченко, Галина. Тамдевін : роман / Г. Вдовиченко. – Київ : Нора-Друк, 2009. – 234 с.
- Вдовиченко, Галина. Хто такий Ігор? : роман / Г. Вдовиченко. – Київ : Нора-Друк, 2010. – 278 с.
- Вдовиченко, Галина. Чорна-чорна курка / Г. Вдовиченко ; іл. Н. Гайди. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2018. – 51 с. : іл.

Використані джерела

- «В існуванні серії про котів «винні» діти» : [інтерв'ю з Галиною Вдовиченко] [Електронний ресурс] / спілкувалася Віка Федоріна // Kyiv Daily : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://kyivdaily.com.ua/galina-vdovichenko>. – Назва з екрана.
- Галина Вдовиченко "Казки на листівках 2022": терапевтичні історії у вільному доступі [Електронний ресурс] // Національний лісотехнічний університет України. Науково-технічна бібліотека : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://tinyurl.com/3hujk7wf>. – Назва з екрана.
- Коваль, Ярина. Усі крапки над "і" за всі віки нарешті будуть розставлені саме сьогодні, – Галина Вдовиченко : [розмова з відомою львівською письменницею Галиною Вдовиченко про дітей, травми та про перемогу] [Електронний ресурс] / Я. Коваль // Еспресо. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://espresso.tv/usi-krapki-nad-i-za-vsi-viki-nareshti-budut-rozstavleni-same-sogodni-galina-vdovichenko>. – Назва з екрана.
- Музиченко, Анастасія. Галина Вдовиченко: «Не можу дітям відмовити» [інтерв'ю з Галиною Вдовиченко] [Електронний ресурс] / спілкувалася А. Музиченко // Barabooka : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://www.barabooka.com.ua/galina-vdovichenko-ne-mozhu-dityam-vidmoviti/>. – Назва з екрана.
- Остапчук, Ірина. «Зупиніть мене, хто може», – «коронована словом» Галина Вдовиченко у Луцьку

[Електронний ресурс] / І. Остапчук // Район. Культура. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://tinyurl.com/укс6am5r>. – Назва з екрана.

- Чамлай, Катерина. #PEN_TEN: інтерв'ю з Галиною Вдовиченко [Електронний ресурс] / К. Чамлай // PEN Ukraine. – Електрон. дані. – Режим доступу: https://en.org.ua/pen_ten-interv-yu-z-galynouyvdivychenko. – Назва з екрана.
- Шиманська, Анна. Галина Вдовиченко: «Для мене «36 і 6 котів» – це книжка про перемогу над обставинами, про взаємопідтримку і силу вдячності» : [інтерв'ю з Галиною Вдовиченко] [Електронний ресурс] / спілкувалася А. Шиманська // Видавництво Старого Лева : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://tinyurl.com/ukb9nmzw>. – Назва з екрана.
- Ярема, Галина. «Діти перетягли мене на свою територію» : [інтерв'ю з Галиною Вдовиченко] [Електронний ресурс] / спілкувалася Г. Ярема // Високий замок : [сайт]. – Електрон. дані. – Режим доступу: <https://tinyurl.com/2pd2xkc3>. – Назва з екрана.

Зміст

Про письменницю Галину Вдовиченко.....	1
Імпровізована зустріч–інтерв’ю з авторкою.....	6
1. Гра «Аукціон 36 і 6 котів».....	17
2. Гра «Котовариство».....	18
3. Гра за книгою Галини Вдовиченко «Мишкові Миші».....	19
4. Гра «Чиї речі?»	20
«Книга відкривається – пригода починається» :	
вікторина за книгою Г. Вдовиченко «36 і 6 котів- рятува- льників»	21
Кросворд «Собача історія».....	24
«Про що запитати Галину Вдовиченко» або «Про особисте – письменницьке»? : бліц-запитання	26
Книги Галини Вдовиченко.....	27
Використані джерела.....	30

Україна, 79008. м. Львів
вул. В. Винниченка, 1
тел.: абонемент – 235-87-46
інтернет-центр – 235-87-47
e-mail: biblioteka@lodb.org.ua
www.lodb.org.ua
e-mail: bibliograf@lodb.org.ua

